

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 8. marca 2007*

V zadevi C-441/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Douai (Francija) z odločbo z dne 1. decembra 2005, ki je prispela na Sodišče 12. decembra 2005, v postopku

Roquette Frères

proti

Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Schintgen, P. Kūris, sodnika, R. Silva de Lapuerta, sodnica, in L. Bay Larsen (poročevalec), sodnika,

* Jezik postopka: francoščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 26. oktobra 2006

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost:
 - člena 24(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1785/81 z dne 30. junija 1981 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 177, str. 4);
 - člena 27(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2038/1999 z dne 13. septembra 1999 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 252, str. 1);
 - člena 1 Uredbe Komisije (ES) št. 2073/2000 z dne 29. septembra 2000 o znižanju, za tržno leto 2000/2001, zajamčene količine po proizvodnih kvotah za sektor

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Roquette Frères (v nadaljevanju: Roquette), edinim proizvajalcem izoglukoze s sedežem v matični Franciji, in ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (ministrom za kmetijstvo, prehrano, ribištvo in podeželje, v nadaljevanju: minister) o proizvodnih kvotah izoglukoze, ki so ji bile dodeljene v okviru skupne ureditve trgov za sladkor.

Pravni okvir

Uredba št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79

- 3 V členu 9 Uredbe Sveta (EGS) št. 1111/77 z dne 17. maja 1977 o določitvi skupnih določb za izoglukozo (UL L 134, str. 4), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1293/79 z dne 25. junija 1979 (UL L 162, str. 10), je določeno:

„1. Vsakemu podjetju, proizvajalcu izoglukoze, s sedežem v Skupnosti se za obdobje [od 1. julija 1979 do 30. junija 1980] dodeli osnovna kvota.

[...] osnovna kvota vsakega zadevnega podjetja je enaka dvojni proizvodnji, ugotovljeni na podlagi te uredbe, v obdobju od 1. novembra 1978 do 30. aprila 1979.

2. Vsakemu podjetju, ki ima osnovno kvoto, se dodeli tudi maksimalna kvota, ki je enaka njegovi osnovni kvoti, ki se pomnoži s koeficientom. [...]

[...]“

- 4 Na podlagi odstavka 4 istega člena so se osnovne kvote poimensko dodelile vsakemu zadevnemu podjetju. Priloga II k Uredbi št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79, je določala, da je bila osnovna kvota za družbo Roquette določena na 15.887 ton, izražena v suhi snovi.
- 5 Sodišče je na podlagi tožbe, ki jo je vložila slednja, razglasilo ničnost Uredbe št. 1293/79 zaradi bistvene kršitve postopka (sodba z dne 29. oktobra 1980 v zadevi Roquette Frères proti Svetu, 138/79, Recueil, str. 3333).

Uredbi(EGS) št. 387/81 in 388/81

- 6 Zaradi razglasitve ničnosti Uredbe št. 1293/79 je Svet sprejel Uredbo (EGS) št. 387/81 z dne 10. februarja 1981 o spremembi Uredbe št. 1111/77 (UL L 44, str. 1), ki je med

drugim z napatitvijo na določbe Uredbe št. 1111/77 ponovno vzpostavila sistem kvot z retroaktivnim učinkom za obdobje od 1. julija 1979 do 30. junija 1980.

- 7 Uredba Sveta (EGS) št. 388/81 z dne 10. februarja 1981, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1592/80 o uporabi določb o proizvodnih kvotah za sladkor in izoglukoza za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981 (UL L 44, str. 4), je nato obnovila sistem osnovnih kvot za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981.

Uredba št. 1785/81

- 8 Uredbo št. 1111/77 je razveljavila in nadomestila Uredba št. 1785/81. V zadnji uredbi proizvodne kvote za izoglukoza niso bile več določene poimensko za vsako proizvodno podjetje, temveč na regionalni osnovi.
- 9 Štirinajsta uvodna izjava te uredbe določa:

„[...] izkaže se za utemeljeno, da se v okviru posebnih pravil in meril Skupnosti državam članicam poleg pristojnosti, da dodelijo kvote po podjetjih, ki proizvajajo [...] izoglukoza, podeli pristojnost, da naknadno spremenijo obstoječe kvote podjetij

s tem, da jih odštejejo od celotne količine, kar pa kljub temu za obdobje od 1. julija 1981 do 30. junija 1986 ne sme preseči 10 % kvot, ki so bile prvotno določene na podlagi zadevnih meril, in da količine odtegnjenih kvot ponovno dodelijo drugim podjetjem; [...]"

- 10 Uredba št. 1785/81 se je prvotno uporabljala za tržna leta od 1981/1982 do 1985/1986. V njenem členu 24 je bilo določeno:

„1. Države članice pod pogoji iz tega naslova dodelijo kvoto A in kvoto B vsakemu podjetju s sedežem na njenem ozemlju, ki proizvaja [...] izoglukozo in ki [...] je v obdobju od 1. julija 1980 do 30. junija 1981 imelo osnovno kvoto, kot je določena [...] z Uredbo (EGS) št. 1111/77 [...]"

[...]

3. Kvota A vsakega podjetja, ki proizvaja [...] izoglukozo, je enaka osnovni kvoti, ki mu je bila odobrena za obdobje od 1. julija 1980 do 30. junija 1981.

[...]

5. Kvota B vsakega podjetja, ki proizvaja izoglukoza, je enaka 23,55 % njegove kvote A, določene v skladu z odstavkom 3 [...]

[...]“

11 Na podlagi odstavka 2 istega člena so bile osnovne količine za dodelitev navedenih kvot za matično Francijo določene na 15.887 ton (osnovna količina A) in 4135 ton (osnovna količina B), ki so bile izražene v tonah suhe snovi.

12 Končno, člen 25 Uredbe št. 1785/81 je omogočal prenos in zmanjšanje kvot A in kvot B pod naslednjimi pogoji:

„1. Države članice lahko prenašajo kvote A in kvote B med podjetji v skladu s pogoji iz tega člena in ob upoštevanju interesov vsake od zadevnih strani [...]

2. Države članice lahko zmanjšajo kvoto A in kvoto B vsakega podjetja [s sedežem] na njihovem ozemlju, ki proizvaja [...] izoglukoza, ki skupno glede na primer ne sme presegati [...] 10 % celotne količine kvote A ali kvote B [...]

[...]

3. Odtegnjene količine kvot A ali kvot B države članice dodelijo kot take enemu ali več drugim podjetjem, ki imajo ali nimajo kvote in ki imajo v smislu člena 24(2) sedež v isti regiji kot podjetja, ki so jim bile te količine odtegnjene.

[...]“

Uredbi št. 2038/1999 in 2073/2000

- ¹³ Svet je s svojo Uredbo št. 2038/1999 sprejel novo skupno ureditev trgov za sladkor, s čimer je v celoti kodificiral Uredbo št. 1785/81, ki je bila razveljavljena.
- ¹⁴ V členu 26(5), prvi pododstavek, Uredbe št. 2038/1999 je bilo določeno:

„Zaradi izpolnjevanja obveznosti Skupnosti, ki jih je ta sprejela v okviru Sporazuma o kmetijstvu, sklenjenega v skladu s členom 300(2) [ES], se lahko jamstva za prodajo [...] izoglukoze, [...] [proizvedene] v sistemu kvot, znižajo za eno tržno leto ali več.“

15 V členu 27(1) navedene uredbe je bilo določeno:

„Ob pogojih tega poglavja dodelijo države članice kvoto A in B vsem podjetjem s sedežem na njihovem ozemlju, ki proizvaja [...] izoglučko in ki:

– [...] je v tržnem letu 1994/1995 imelo kvoto A in B,

[...]“

16 Osnovne količine za dodelitev navedenih kvot A in B, kot so predvidene v odstavku 3 istega člena, so bile enake tistim, ki so bile pred tem določene za tržna leta od 1981/1982 do 1985/1986 v členu 24(2) Uredbe št. 1785/81.

17 Končno, v členu 30 Uredbe št. 2038/1999 je bil predviden prenos in zmanjšanje kvot pod pogoji, analognimi tistim, ki so bili predhodno predvideni v členu 25 Uredbe št. 1785/81.

- 18 Namen Uredbe št. 2073/2000, sprejete na podlagi člena 26(5) Uredbe št. 2038/1999, je bil za tržno leto 2000/2001 zmanjšati kvote, ki jih je slednja dodelila. V njenem členu 1(2) in (3) je bilo določeno:

„2. Razlika iz odstavka 1 [498.800 ton] se razdeli po proizvodih in regijah v skladu s Prilogo I.

Osnovne količine, ki se uporabijo za dodelitvi proizvodnih kvot proizvodnim podjetjem za tržno leto 2000/2001, so po znižanju po razliki količine tiste iz Priloge II.

3. Za vsako proizvodno podjetje, ki se mu je dodelila proizvodna kvota za tržno leto 2000/2001, države članice določijo pripadajoče zmanjšanje kot tudi njihovo kvoto A in kvoto B, spremenjeni ob uporabi te razlike [...]“

Uredbe št. 1260/2001, 1745/2002 in 1739/2003

- 19 Uredba št. 1260/2001 se je uporabljala za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006.

20 Iz členov 10(2) in 11(2) navedene uredbe izhaja, da so bile osnovne količine proizvodnje izoglukoze za matično Francijo 15747,1 tone (osnovna količina A) in 4098,6 tone (osnovna količina B), izražene v tonah suhe snovi.

21 V členu 11(3) navedene uredbe je bilo določeno:

„Brez poseganja v člen 10(3), (4), (5) in (6) in člen 12 ustrezajo kvote A in B vsakega podjetja, ki proizvaja [...] izoglukozo [...], tistim, ki so jih države članice dodelile za tržno leto 2000/2001 pred uporabo člena 26(5) Uredbe (ES) št. 2038/1999 [...]“

22 Člen 10(3) Uredbe št. 1260/2001 je tako kot člen 26(5) Uredbe št. 2038/1999 zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti omogočal, da se zniža količina, zajamčena v okviru sistema proizvodnih kvot.

23 Nazadnje, člen 12 Uredbe št. 1260/2001 je tako kot člen 25 Uredbe št. 1785/81 in člen 30 Uredbe št. 2038/1999 predvideval, da države članice lahko prenesejo kvote A in B iz enega podjetja v drugega.

²⁴ Komisija je na podlagi člena 10 Uredbe št. 1260/2001 sprejela Uredbo št. 1745/2002, katere namen je bil za tržno leto 2002/2003 znižati zajamčene količine po proizvodnih kvotah. V njenem členu 1(2) in (3) je bilo določeno:

„2. Zmanjšanje iz odstavka 1 [862.475 ton] se razdeli po proizvodih in regijah v skladu s Prilogo I.

Po zmanjšanju so osnovne količine, ki se uporabljajo za dodelitev proizvodnih kvot podjetjem proizvajalcev za tržno leto 2002/2003, določene v Prilogi II.

3. Države članice določijo posamično zmanjšanje za vsako proizvodno podjetje, ki mu je bila dodeljena proizvodna kvota za tržno leto 2002/2003, in so bile njegove A in B kvote usklajene v skladu s tem zmanjšanjem [...]“

²⁵ Nazadnje je do novega zmanjšanja proizvodnih kvot izoglukeze za tržno leto 2003/2004 prišlo na podlagi člena 1 Uredbe št. 1739/2003.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 26 Direktor oddelka za ekonomsko in mednarodno politiko v ministère de l'Agriculture je z odločbo z dne 28. junija 2000 družbi Roquette potrdil raven letnih proizvodnih kvot za izogluozo, ki so ji bile od tržnega leta 1981/1982 dodeljene na podlagi Uredb št. 1785/81 in št. 2038/1999, kar znaša 15.887 ton za izogluozo A in 4135 ton za izogluozo B.
- 27 Minister je z odlokom z dne 26. oktobra 2000 zmanjšal omenjene kvote, ki so se družbi Roquette dodelile na podlagi Uredbe št. 2073/2000, za 606,6 tone za izogluozo A in za 157,9 tone za izogluozo B, tako da jih je za tržno leto 2000/2001 določil na 15 280,4 tone in 3 977,1 tone.
- 28 Minister je z odlokom z dne 13. julija 2001, sprejetim na podlagi Uredbe št. 1260/2001, za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006 določil proizvodne kvote za družbo Roquette na 15 747,1 tone za izogluozo A in na 4 098,6 tone za izogluozo B.
- 29 Ta minister je z odlokom z dne 23. oktobra 2002, sprejetim na podlagi Uredb št. 1745/2002 in 1739/2003, za tržno leto 2002/2003, „ponovno razvrstil“ 1 048,9 tone izogluoze A in 273 ton izogluoze B, s čimer je proizvodne kvote družbe Roquette določil na 14 698,2 in 3 825,6 tone. Enako je z odlokom z dne 17. oktobra 2003 „ponovno razvrstil“ 262,1 tone izogluoze A in 68,2 tone izogluoze B za tržno leto 2003/2004, s čimer je navedene kvote za tržno leto 2003/2004 določil na 15.485 ton in 4 030,4 tone.

- 30 Družba Roquette je pri Tribunal administratif de Lille vložila tožbe za razglasitev ničnosti odločbe z dne 28. junija 2000 in štirih zgoraj navedenih odlokov, s sklicevanjem na nezakonnost šestih uredb, na katerih temeljijo ta odločba in odloki.
- 31 Potem, ko je to sodišče združilo teh pet tožb, jih je s sodbo z dne 11. marca 2004 zavrnilo, ker je menilo, da bi morala družba Roquette ničnostno tožbo zoper Uredbo št. 1785/81 in pet poznejših uredb vložiti pri sodiščih Skupnosti.
- 32 Predlogi so bili tako v celoti zavrjeni, ne da bi se presojalo njihovo utemeljenost, ker je navedeno sodišče uporabilo sodno prakso Sodišča, ki izhaja iz sodbe z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe (C-239/99, Recueil, str. I-1197), na podlagi katere tožeča stranka pred nacionalnim sodiščem ne more ugovarjati nezakonnosti akta Skupnosti, ki ga ni neposredno izpodbijala pred sodišči Skupnosti v roku, predvidenem za izpodbijanje akta.
- 33 Družba Roquette je zoper to sodbo vložila pritožbo pri Cour administrative d'appel de Douai.
- 34 Cour administrative d'appel de Douai je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. [...] je bila družba Roquette Frères nedvomno upravičena neposredno pred [Sodiščem] izpodbijati zakonitost člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe

št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003?

2. Ali v primeru, da bi bila družba Roquette Frères [pred nacionalnimi sodišči] upravičena sklicevati se na nezakonnost navedenih določb, [...] člen 24(2) Uredbe št. 1785/81, člen 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člen 1 Uredbe št. 2073/2000, člen 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člen 1 Uredbe št. 1745/2002 in člen 1 Uredbe št. 1739/2003 veljajo v delu, v katerem določajo maksimalne osnovne količine za proizvodnjo izoglukoze za matično Francijo brez upoštevanja izoglukoze, ki je bila v tej državi proizvedena med 1. novembrom 1978 in 30. aprilom 1979 kot vmesni proizvod za izdelavo drugih proizvodov, namenjenih prodaji?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 35 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali bi bila fizična ali pravna oseba, kakršna je družba Roquette, v dejanskih in pravnih okoliščinah, kakršne so te v zadevi v glavni stvari, nedvomno upravičena zahtevati razglasitev ničnosti na podlagi člena 230 ES zoper določbe iz tega vprašanja (v nadaljevanju: sporne določbe).

- 36 Po mnenju tega sodišča gre namreč za to, da se glede na sodno prakso, ki izhaja med drugim iz zgoraj navedene sodbe Nachi Europe, slednje prepriča, ali se družba Roquette pred njim lahko sklicuje na nezakonnost spornih določb, čeprav zoper te določbe ni vložila ničnostne tožbe pri sodiščih Skupnosti v roku, določenim s členom 230 ES.
- 37 Francoska vlada in Komisija Evropskih skupnosti glede tega navajata, da bi družba Roquette lahko brez dvoma vložila ničnostno tožbo zoper sporne določbe, če bi se te neposredno in posamično nanašale nanjo, zlasti zaradi dejstva, da je bila edini francoski proizvajalec izoglukeze in je na podlagi tega imela na razpolago celoto osnovnih količin, dodeljenih matični Franciji.
- 38 V nasprotju s tem pa družba Roquette in Svet Evropske unije menita, da se sporne določbe na tožečo stranko v postopku v glavni stvari ne nanašajo neposredno in posamično in da v vsakem primeru ostaja določen dvom glede njene upravičenosti zahtevati razglasitev ničnosti teh določb. Zato naj se sodna praksa, ki izhaja iz zgoraj navedene sodbe Nachi Europe, v obravnavani zadevi ne bi uporabila, tako da naj bi se tožeča stranka v postopku v glavni stvari lahko sklicevala na morebitno neveljavnost spornih določb in da naj bi zato Sodišče moralo presoditi njihovo veljavnost.
- 39 Najprej je treba opozoriti, da člen 241 ES izraža splošno pravno načelo, ki predlagatelju v okviru tožbe, ki je bila vložena v skladu z nacionalnim pravom zoper zavrnitev njegovega zahtevka, zagotavlja pravico, da se sklicuje na nezakonnost akta Skupnosti, ki kot temelj služi nacionalni odločbi, sprejeti proti zadevni osebi, zaradi česar se vprašanje veljavnosti tega akta Skupnosti lahko predloži Sodišču v okviru vprašanja

za predhodno odločanje (zgoraj navedena sodba Nachi Europe, točka 35 in navedena sodna praksa).

- 40 Vendar to splošno načelo, katerega namen je zagotoviti, da ima oziroma bi imel vsakdo možnost izpodbijati akt Skupnosti, ki kot temelj služi odločbi, sprejeti proti zadevni osebi, nikakor ni ovira za to, da bi uredba, na katero je treba gledati kot na posamično odločbo, glede katere bi lahko brez dvoma zahteval razglasitev ničnosti na podlagi člena 230 ES, za posameznika postala dokončna, kar temu posamezniku preprečuje, da se pred nacionalnim sodiščem sklicuje na nezakolitost te uredbe (zgoraj navedena sodba Nachi Europe, točka 37).
- 41 Postavlja se torej vprašanje, ali naj bi bila tožba družbe Roquette na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES zoper sporne določbe brez dvoma dopustna, ker se te nanjo nanašajo neposredno in posamično (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 1996 v zadevi Accrington Beef in drugi, C-241/95, Recueil, str. I-6699, točka 15).
- 42 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da uredbe, v katerih so navedene te določbe, med drugim uvajajo sistem osnovnih proizvodnih količin, dodeljenih državam članicam, katerih naloga je, da jih razdelijo različnim proizvodnim podjetjem s sedežem na njihovem ozemlju.
- 43 Vendar je treba za tak sistem, v katerem države članice osnovne proizvodne količine, ki so jim dodeljene, razdeljujejo proizvodnim podjetjem z možnostjo prenosa kvot

med njimi, ugotoviti, da so za vsakega proizvajalca njegove kvote določene neposredno in dokončno z odločbo države članice, ki ji pripada.

- 44 Poleg tega je treba opozoriti, da so v tem sistemu države članice imele nekaj proste presoje, ker so lahko ob pogojih, predvidenih z ureditvijo Skupnosti, kvote ponovno razdelile proizvodnim podjetjem, da bi zlasti novim subjektom omogočile vstop v proizvodnjo izoglukeze.
- 45 Zato taka dodelitev osnovnih proizvodnih količin državam članicam, kakršna se na podlagi spornih določb izvaja na ravni Skupnosti, načeloma ne more neposredno zadevati proizvodnega podjetja v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.
- 46 Končno, dejstvo, da naj bi bila družba Roquette edino podjetje s sedežem v matični Franciji, ki proizvaja izoglukezo, in da naj bi na podlagi tega imela na razpolago celotno osnovno proizvodno količino, ki je bila dodeljena Franciji, v ničemer ne spremeni tega sklepa, saj temu podjetju, ker ni ustrezne nacionalne določbe, v resnici nič ne zagotavlja take ravni kvot zgolj na podlagi uredb Skupnosti, saj bi zadevna država članica lahko del teh kvot med drugim prerazporedila morebitnemu novemu proizvajalcu izoglukeze.

- 47 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da podjetje, kakršno je družba Roquette, ni moglo meniti, da ga sporne določbe zadevajo neposredno v smislu člena 230, četrti odstavek, ES. Zato ni mogoče trditi, da je bilo pred sodišči Skupnosti brez dvoma upravičeno zahtevati razglasitev ničnosti teh določb.
- 48 Na prvo vprašanje je torej treba odgovoriti, da fizična ali pravna oseba, kakršna je družba Roquette, v dejanskih in pravnih okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi v postopku v glavni stvari, na podlagi člena 230 ES brez kakršnega koli dvoma ni bila upravičena zahtevati razglasitve ničnosti spornih določb. Zato se taka oseba lahko v okviru tožbe, vložene v skladu z nacionalnim pravom, sklicuje na nezakonnost teh določb, čeprav pred sodišči Skupnosti v roku iz člena 230 ES ni vložila ničnostne tožbe zoper navedene določbe.

Drugo vprašanje

- 49 S tem vprašanjem predložitevno sodišče prosi Sodišče, naj presodi veljavnost spornih določb v delu, v katerem določajo maksimalne osnovne količine proizvodnje izoglukoze za matično Francijo, ne da bi upoštevale izoglukozo, proizvedeno v tej državi članici med 1. novembrom 1978 in 30. aprilom 1979 (v nadaljevanju: referenčno obdobje), kot vmesni proizvod, ki se uporablja za končno proizvodnjo drugih proizvodov, namenjenih prodaji.
- 50 Družba Roquette v zvezi s tem navaja, da so sporne določbe neveljavne. Zatrjuje, da je bila začetna določitev kvot izoglukoze v okviru Uredbe št. 1111/77, kakor je

bila spremenjena z Uredbo št. 387/81, nezakonita glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 13. februarja 1992 v zadevi Roquette Frères (C-210/90, Recueil, str. I-731), ker količine izoglukoze, proizvedene kot vmesni proizvod, niso bile vključene v proizvodnjo referenčnega obdobja, ki je bilo uporabljeno za določitev začetnih kvot, na podlagi katerih so se osnovne proizvodne količine, dodeljene državam članicam, naknadno določile s spornimi določbami.

51 Družba Roquette glede podatkov o referenčnem obdobju meni, da v takrat veljavni ureditvi ni bilo nobene določbe glede nujnosti, naj se v podatke, ki so jih morali proizvajalci posredovati pristojnim organom, vključi količine izoglukoze, proizvedene kot vmesni proizvod. To negotovost naj bi vzdrževalo ravnanje držav članic in navsezadnje ravnanje Komisije, ki je zgolj skopo zahtevala, naj se ji posredujejo podatki o proizvodni zmogljivosti proizvajalcev izoglukoze, ne da bi navedla dodatne podrobnosti. Družba Roquette zato meni, da ji ni mogoče očitati, da med podatke, ki so se uporabili za določitev začetnih kvot, ni vključila količin izoglukoze, proizvedenih kot vmesni proizvod.

52 V nasprotju s tem francoska vlada, Svet in Komisija menijo, da so sporne določbe veljavne. Zatrjujejo namreč, da je bil prav neobstoje razlikovanja v takrat veljavni zakonodaji med namembnostjo proizvodov iz izoglukoze tisto, kar je moralo družbo Roquette zavesti, da ni opravila razlikovanja in da je torej posredovala vse podatke glede proizvodnje izoglukoze, skupaj s tistimi o izoglukozi, proizvedeni kot vmesni proizvod. Zato ne gre za očitno napako Sveta pri presoji, ko je osnovne količine določil tako, kot izhajajo iz spornih določb.

- 53 Najprej je treba opozoriti, da je Svet s svojo Uredbo št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 387/81, družbi Roquette dodelil začetno osnovno kvoto za obdobje od 1. julija 1979 do 30. junija 1980. Kot izhaja iz člena 9(1), drugi pododstavek, te uredbe, je morala biti ta kvota enaka njeni dvakratni proizvodnji, ugotovljeni med referenčnim obdobjem.
- 54 Komisija je za določitev proizvodnje vsakega od zadevnih podjetij v tem obdobju uporabila podatke o njihovi proizvodnji v vsakem koledarskem mesecu, ki so ji jih države članice posredovale na podlagi člena 1 Uredbe Komisije (EGS) št. 1471/77 z dne 30. junija 1977 o obveščanju držav članic glede izoglukoze (UL L 162, str. 13). Te podatke so države članice pridobile na podlagi izjav, ki so jih sestavila sama proizvodna podjetja.
- 55 Na podlagi tega je Svet v tabeli, vključeni v Prilogo II k Uredbi št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79, določil osnovno kvoto za družbo Roquette na 15.887 ton, izraženih v suhi snovi, kar je njena dvakratna proizvodnja, ki se je med referenčnim obdobjem ugotovila v skladu s postopkom, opisanim v prejšnji točki te sodbe. Glede na to ni dvoma, da družba Roquette med podatke glede proizvodnje, ki jih je posredovala pristojnim nacionalnim organom, ni vknjižila količin izoglukoze, proizvedenih kot vmesni proizvod.
- 56 Iz spornih določb izhaja, da so bile nato osnovne količine določene na isti ravni kot osnovne kvote, ki so bile prvotno odobrene, razen znižanj, ki izhajajo iz mednarodnih obveznosti, ki jih je sprejela Skupnost.

- 57 Glede tega je treba ugotoviti, da so bile začetne kvote za obdobje od 1. julija 1979 do 30. junija 1980 v skladu s členom 9(1) Uredbe št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 387/81, določene na podlagi ugotovljene proizvodnje proizvodnih podjetij v referenčnem obdobju, pri čemer je to ugotavljanje temeljilo na podatkih, ki so jih ta proizvodna podjetja sama posredovala državam članicam, ki so jih, potem ko so jih zapisale in morebiti preverile, posredovale Komisiji v skladu s členom 1 Uredbe št. 1471/77. Ker se je Svet odločil sklicevati se na navedene kvote, mu navedenih podatkov ob sprejetju uredb, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, ni bilo treba ponovno zbrati.
- 58 Zato dejstvo, da se je Svet v spornih določbah še naprej opiral na začetne osnovne kvote, samo po sebi ne more povzročiti neveljavnosti spornih določb.
- 59 Vsekakor je treba ugotoviti, da družba Roquette, ker naj bi bila glede izračuna osnovnih kvot na podlagi člena 230 ES pred sodišči Skupnosti očitno upravičena izpodbijati Uredbo št. 1111/77, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1293/79, v okviru zadeve o glavni stvari ne more izpodbijati veljavnosti te uredbe.
- 60 Na podlagi zgoraj navedenega je treba na drugo zastavljeno vprašanje odgovoriti, da pri njegovi obravnavi ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost spornih določb.

Stroški

- ⁶¹ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Fizična ali pravna oseba, kakršna je družba Roquette Frères, v dejanskih in pravnih okoliščinah, kakršne so v zadevi o glavni stvari, na podlagi člena 230 ES ni bila nedvomno upravičena zahtevati razglasitve ničnosti:**
 - člena 24(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1785/81 z dne 30. junija 1981 o skupni ureditvi trgov za sladkor,

 - člena 27(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2038/1999 z dne 13. septembra 1999 o skupni ureditvi trgov za sladkor,

Zato se taka oseba v okviru tožbe, vložene pred nacionalnim sodiščem, lahko sklicuje na nezakonitost teh določb, čeprav zoper navedene določbe ni vložila ničnostne tožbe pri sodiščih Skupnosti v roku iz člena 230 ES.

- 2. Pri obravnavi drugega zastavljenega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi vplival na veljavnost člena 24(2) Uredbe št. 1785/81, člena 27(3) Uredbe št. 2038/1999, člena 1 Uredbe št. 2073/2000, člena 11(2) Uredbe št. 1260/2001, člena 1 Uredbe št. 1745/2002 in člena 1 Uredbe št. 1739/2003.**

Podpisi